

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: VENSKABSTRØST

Citation: Aarestrup, Emil: "VENSKABSTRØST", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.130. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare02val-shoot-workid66934.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

VENSKABSTRØST

GHASELE.

Er en Blomst nærvæd at visne, den forfriskes kan igjen
Og et Hjerte, som vil briste, det kan trøstes af en Ven.
Sagnet gaaer, at hver en Plante, har en anden til sin Lyst
Har en anden Urt, som livner, styrker og forsvarer den
Rosen fandt sin Sjæls Udkaarne i den grønne Semperviv
Trives denne i dens Nærhed, kan ei Rosen skranke hen
Mellem Planter, mellem Stene, mellem alle Verdens Dyr
Virke Sympathiens Kræfter, selv imellem stolte Mænd
Hvor er den, som ikke føler, at hans Liv maa plæt forgaae
Findes ei det Skjød, hvori han lægge kan sit Hoved hen?
Hvor er den saa strenge Qvinde, at hun ikke sygner bleg
Naar hun, som en Ranke, rives fra den elskte Ungersvend?
Hvor er den, det være Qvinde, være Mand, som ei har følt,
131 Sympathiens Lægedomme skjænke Liv og Kraft igjen,
Hvor er den Ulykkelige, siig mig, som forgjæves veed
At det Hjerte, som vil briste, kunde trøstes af en Ven.